

Puja aquí

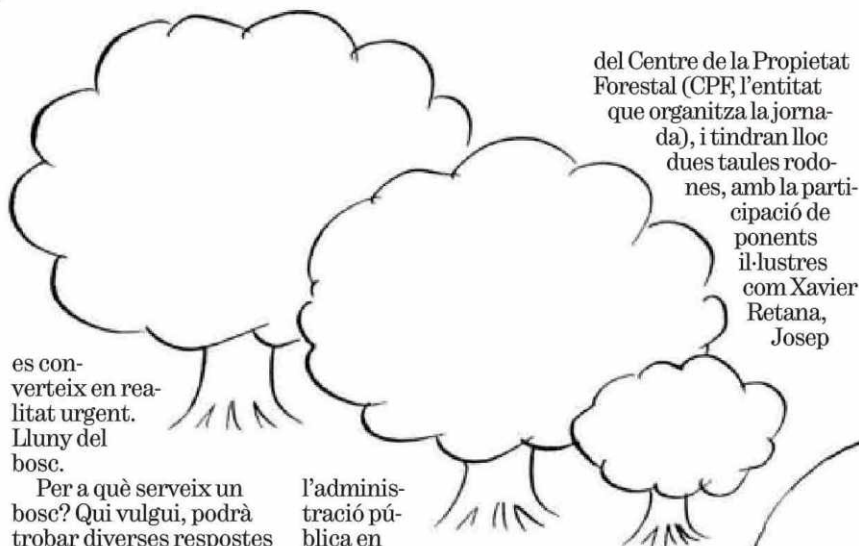
Per a què serveix un bosc?

Sebastià Alzamora

Aquest és un article de propaganda, perquè em sembla que la causa bé s'ho val. La

pregunta del títol pot semblar una collonada (amb permís de Josep Pla), però és una pregunta oportuna. Per a què serveix un bosc? En pocs anys hem patit ventades, sequeres, pluges torrencials i onades de calor, hem vist un conseller de Medi Ambient encomanar-se a la Moreneta i dirigents de l'oposició que pregaven a la Mare de Déu perquè no li fes cas. Hem escoltat discursos apocalíptics i d'altres d'acomodatícs, i mentrestant el canvi climàtic s'ha convertit en un dogma de fe que, com a tal, genera adhesions tancades i negacions obcecades. I tot això ens ha passat des de la ciutat, lluny d'on la controvèrsia

es converteix en realitat urgent. Lluny del bosc.

Per a què serveix un bosc? Qui vulgui, podrà trobar diverses respostes a aquesta pregunta a la jornada forestal de Sant Francesc, que avui se celebra a la seu de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC). S'hi dirimiran qüestions que poden sonar remotes, però que són de primera importància: per exemple, el paper que poden i haurien de jugar els silvicultors dins la societat catalana actual, la gestió dels boscos privats i les formes d'intervenció de

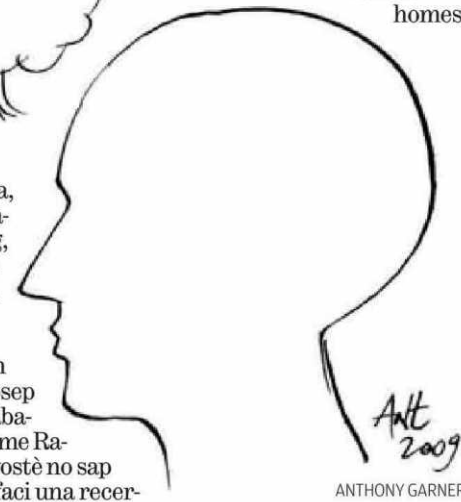
l'administració pública en aquesta problemàtica, o bé el futur més o menys immediat dels aprofitaments forestals en temps de crisi. La jornada començarà a les 9.45 h, amb la benvinguda als assistents per part de Salvador Giner, president de l'IEC, i acabarà a les 14 h, amb la cloenda a càrrec del conseller del ram, Francesc Baltasar. Entremig hi intervindrà Josep Maria de Ribot, president

del Centre de la Propietat Forestal (CPF, l'entitat que organitza la jornada), i tindran lloc dues taules rodones, amb la participació de ponents il·lustres com Xavier Retana, Josep

Maria Panareda, Jorge Wagensberg, Rossend Castelló, Miquel Corominas, Joan Botey, Josep Maria Cabanas i Jaume Rabeya: si vostè no sap qui són, faci una recer-

ca al Google i posi's al dia. I, si pot, passi en algun moment per la jornada de Sant Francesc, que de ben segur que hi aprendrà alguna cosa i hi trobarà algun motiu de reflexió.

No cal ser ecologista per entendre que els boscos són elements vitals per a la supervivència de la població humana. I no cal ser gaire viu per comprovar que, a Catalunya, els boscos es troben deixats no ja de la mà de Déu, que sempre resulta força inaprehensible, sinó de la dels mateixos homes.

Ara com ara, i a pesar dels esforços de les administracions de tots els nivells, la pervivència de la major part del contingent forestal català depèn de benemèrites voluntats privades, les quals es troben en el destret de preguntar-se si val la pena mantenir l'esforç que les seves famílies duen a terme des de fa molts anys, amb resultats massa sovint deficitaris.

Tan civilitzada com ha estat sempre Catalunya, i resulta que descuida els seus pulmons. Entre cosmopolitismes d'anar per casa i bucolismes de pa sucat amb oli, aquest país ha viscut tant d'esquena a la mar com a la forta veritat dels seus boscos. Ara molts, entre pixapins, caçadors de bolets i visitants ocasionals, els veuen com a decorat de privilegi per a aventures pintoresques. Tant de bo aquesta percepció declini aviat per deixar pas a una altra: els boscos com a indicador de la vitalitat d'un país. No tindrem patrimoni més delicat, ni que parli amb més eloqüència –per bé o per mal– de nosaltres, ara i en els propers segles.